

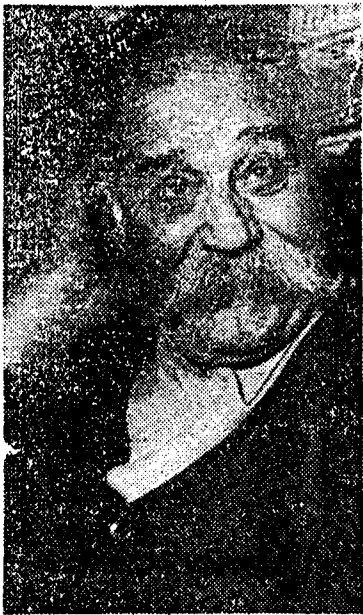
Namn: Stolt, Carl Richard Grad: Soldat
 Öst: Västerås 78 ~~Uppflyttning 291~~ Socken: 2007
 Född: 1875 30 Tjänstgjort vid: ~~7 11~~ reg:te 8 komp med nr 2007
 Kom i tjänst: 1899 16/19 Erhöll avsked: 1914 11/4 Tjänstear: 15 6 1/19
 I tjänsten ådragen skada: Tjänat vid 7 8 9 1/11 1895 - 11/11 1899
 Erhöll svärdsmedalj: 23 11
 Underhåll åtnjutes från: 1995 1/4 Underhållsbrevets dag: 1995 31/1

Underhållsbelopp

enl. underhållsbrev		efter uppflyttning	
		den	
Pension	Korprals ell. vicekorprals tillägg	<u>118</u>	<u>19 1/2</u>
<u>61 - -</u>		<u>100 -</u>	<u>250 -</u>

Anteckningar:

[Handwritten notes and signatures in the right margin, including a large signature and some illegible text.]

Rickard Stolt.

*”Den där stora glopen
kan väl börja arbeta”*

— Och då sa farmor: Men den där stora glopen, han ska väl inte vara hemma jämt heller. Han får väl ge sej ut och förtjäna lite. Jag kröp bakom min mor, som tog mej i försvar och urskuldande sa: Ja, men han är ju bara tio år än så honom kan man väl inte räkna så mycket med. — Det är gardisten och knekten Rickard Stolt i Spånga som sitter och berättar ur sina minnen inför 75-årsdagen den 30 januari.

— Ja, jag var äldst bland tretton syskon som växte upp i den lilla knektstugan i Länna socken nere i Sörmland. Trångt och fattigt var det i stugan, som bara hade ett litet ynkligt rum — stort som en skrubb — samt ett kök som var rätt rymligt. Det var bara köket som var beboeligt så man kan ju räkna ut att ingen fick bo hemma längre än som var absolut nödvändigt. Vid tretton år var jag också ute och förtjänade mitt bröd själv — 50 kronor om året. Då jag gått och läst for jag till folkmarknaden i Västerås och tog städ-sel hos patron Drott på Nordanby utanför Västerås och fick då hela 90 kronor om året. Då kände man sig rik.

Så berättar Stolt hur, han efter en tid i Eskilstuna och på Rävsnäs gård for upp till Stockholm och tog värving. Efter fyra års tjänst hade han uttjänat och lämnade Göta livgarde med betyget ”utmärkt väl”. Men bara efter någon månad var han i Flen och mönstrade igen och blev knekten Stolt från Mälsåker med förläggning till Gripsholms kompani. I gårdens såg arbetade han som plankbärare mot en avlöning av 25 öre i timmen. Till sågen kom så en ny inspektör som skulle driva arbetet efter sitt huvud. Han började med att sätta ned lönen till 18 öre i timmen. Då vände Stolt Mälsåker ryggen och tog arbete vid sopstationen i Löfsta. Hit ut kom mäster Palm en vacker dag och man bildade 1904 en avdelning av Grov- och fabriksarbetarförbundet. Längre dröjde det emellertid inte förrän avdelning 1. av Kommunalarbetarförbundet kom till och Stolt blev dess förste fanbärare.

Bilder från gångna tider skymtar förbi under samtalets gång. Kravallerna vid Norrbro 1917. Bildandet av Hässelby arbetarkommun och Handelsförening. Nödhjälpsarbeten och kriser. Allt står levande för den färrfriske knekten som ännu tillhör Spånga arbetarkommun och haft sin ”Social” sedan 1904.

— Ja, nog går det an att leva nu alltid, säger Stolt till sist. Jag har en liten pension från Vadstena krigsmannakassa och så är ju folkpensionen ett verkligt stöd. I den här stugan som jag byggde 1925 har jag det gott, omgiven som man är av goda vänner och trogna grannar.

Nilfo.

I Spånga: C. R. Stolt, f. d. soldaten n:r 1007 i Göta livgarde och n:r 30 i Sörmlänningarna, dricker som nyvorden stockholmare kaffe på fat i Spångas sista nyårsnatt.